

Torsdag, den 22. april 2004

87. opfordrer det italienske parlament til at
- fremskynde arbejdet med reformen af den audiovisuelle sektor i overensstemmelse med henstillingerne fra den italienske forfatningsdomstol og republikkens præsident og tage hensyn til de tilfælde af uforænelighed med fællesskabsretten, som disse har påpeget i Gasparri-lovforslaget
 - finde en realistisk og passende løsning på problemet med interessekonflikten for præsidenten for det italienske ministerråd, som direkte kontrollerer den største udbyder af privat fjernsyn og indirekte den største offentlige tv-udbyder, den vigtigste reklameudbyder samt talrige andre aktiviteter forbundet med den audiovisuelle sektor og mediesektoren, og
 - iværksætte foranstaltninger til at sikre public service-radio- og tv's uafhængighed;

*

* *

88. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Europarådet samt til medlemsstaternes og tiltrædelseslandenes regeringer og parlamenter.

P5_TA(2004)0374

Pakistan

Europa-Parlamentets beslutning om situationen med hensyn til menneskerettigheder og demokrati i Den Islamiske Republik Pakistan

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 1503/76 af 21. juni 1976 om indgåelse af aftalen om handelssamarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamitiske Republik Pakistan ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 1196/86 af 22. april 1986 om indgåelse af aftalen om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde samt udviklings samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse af 15. juli 1996, hvorved Rådet bemyndigede Kommissionen til at indlede forhandlinger med Pakistan med henblik på indgåelse af en samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om partnerskab og udvikling (omtales også som samarbejdsaftalen af 3. generation) (8108/1999 — KOM(1998) 357 — C5-0659/2001) ⁽³⁾ og vedtagelse af direktiver med henblik herpå,
- der henviser til, at teksten blev paraferet den 22. april 1998, medens undertegnelsen gentagne gange blev udsat som følge af, at Pakistan foretog atomprøvesprængninger, og på grund af krænkelser af menneskerettighederne, Kargil-kampen og militærets magtovertagelse den 12. oktober 1999,
- der henviser til, at aftalen i sidste ende blev undertegnet af præsident Musharraf, Rådets formand, Verhofstadt, og Kommissionens formand, Prodi, i Islamabad den 24. november 2001,
- der henviser til artikel 1 i denne aftale som fastsætter, at »respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper ... udgør et væsentligt element i aftale[n]«,
- der henviser til sine talrige tidligere beslutninger om menneskerettighederne, særlig sine beslutninger af 25. april 2002 ⁽⁴⁾ og 10. februar 2004 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EFT L 168 af 28.6.1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 108 af 25.4.1986, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 17 af 22.1.1999, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 147.

⁽⁵⁾ P5_TA(2004)0079.

Torsdag, den 22. april 2004

- der henviser til militærkuppet i 1999 under ledelse af general Pervez Musharraf, som væltede Nawaz Sharifs demokratisk valgte regering,
 - der henviser til den efterfølgende afgørelse fra den pakistanske højesteret om, at general Musharraf skulle forberede landets tilbagevenden til demokrati i løbet af tre år i overensstemmelse med en køreplan for genoprettelse af demokratiske tilstande,
 - der henviser til folkeafstemningen den 30. april 2002, som skulle bekræfte general Musharraf som præsident for yderligere fem år, og som blev kritiseret for at være både forfatningsstridig og omfattet af massiv valgsvindelse,
 - der henviser til parlamentsvalget i Pakistan den 10. oktober 2002, som af EU-valgobservationsmissionen blev betragtet som behæftet med alvorlige fejl,
 - der henviser til Pakistans fortsatte udelukkelse fra det britiske statsamfunds beslutningstagende råd,
 - der henviser til det positive resultat af SAARC-topmødet i Islamabad i januar 2004,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 37, stk. 2,
- A. der henviser til, at der stadig er en række nøglespørgsmål med hensyn til, i hvor høj grad Pakistan respekterer de demokratiske principper og menneskerettighederne, hvilket giver anledning til bekymring,
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentet stærkt og hele tiden har støttet menneskerettighedsklausuler i handels- og samarbejdsaftaler og mener, at den bedste måde at lægge pres på Pakistan på for at få landet til at forbedre sine menneskerettighedsforhold og gøre meget større fremskridt med hensyn til genoprettelse af demokratiet er at opretholde åbne dialoglinjer på alle områder,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Union inden for rammerne af udviklingssamarbejdet mellem EU og Pakistan yder betydelige midler til Pakistan til fattigdomsbekæmpelse og udvikling af den sociale sektor; der henviser til, at der findes en række sektoraftaler mellem EU og Pakistan; der henviser til, at EU under trojkaens besøg i Islamabad i februar 2004 undertegnede en aftale om at bidrage 5 mio. EUR til et samarbejdsprogram om handelsrelateret teknisk bistand til Pakistan,
- D. der henviser til, at samarbejdsaftalen af 3. generation, som i øjeblikket er under drøftelse, ikke har nogen direkte finansielle indvirkninger, men at den ville give general Musharraf øget international tilslutning til de skridt, han har taget, og ville tilskynde til yderligere skridt i retning af genoprettelse af demokratiet,
1. anerkender den vanskelige afgørelse, Pakistan har truffet om at slutte sig til det internationale samfunds kamp mod terrorisme, og den vigtige rolle, landet spiller for at styrke den globale sikkerhed; bemærker den afgørende — men i hjemlandet upopulære — aktion, Pakistan for nylig gennemførte mod al-Qaeda, og talebanernes genopståen i Waziristan;
 2. bemærker EU's ønske om at uddybe og udvide sine forbindelser med Pakistan; mener, at dette bedst kan ske ved, at Pakistan gør fremskridt med hensyn til menneskerettigheder og demokrati;
 3. henleder opmærksomheden på parlamentsvalget i 2002, som i vidt omfang blev vurderet til at være behæftet med fejl; er endvidere bekymret over resultatet af forhandlingerne vedrørende den nye retsramme (LFO), som er resulteret i, at Musharrafs regering har sat de væsentligste oppositionspartier ud af spillet, og at Pakistans regeringssystem er blevet omdannet fra at være et parlamentarisk til et præsidentielt system, hvor præsidenten har magt til at afsætte parlamentet;

Torsdag, den 22. april 2004

4. beklager, at militæret fortsætter med at øve stærk indflydelse inden for politik og regering i Pakistan, og er dybt bekymret over, at den LFO-sanktionerede etablering af et nationalt sikkerhedsråd, som i henhold til det amerikanske udenrigsministeriums årlige rapport om menneskerettigheder for 2003 vil legitimere militærets rolle inden for politik, går fuldstændig imod ånden i køreplanen for genoprettelse af demokratiet, som skulle overføre magten fra et militærregime til en civilregering;
 5. er dybt foruroliget over de alvorlige tilbagevendende krænkelse af menneskerettighederne i Pakistan, herunder behandlingen af kvinder (»æresdrab« og Hudood-lovene), børnearbejde, behandlingen af religiøse mindretal (herunder ahmadi-samfundet og det kristne mindretal, som også er blevet forfulgt i henhold til lovene om blasfemi), og journalister samt de vedvarende problemer i tilknytning til ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og i forbindelse med vilkårlige anholdelser; har ved en række lejligheder givet udtryk for sin protest over tilbageholdelsen af Javed Hashmi, leder af oppositionsalliancen for genoprettelse af demokratiet, på grundlag af anklager for at have kritiseret hæren; er forfærdet over at erfare, at han nu er blevet idømt 23 års fængsel;
 6. noterer sig de skridt, der er taget for at regulere de såkaldte »madrassaer«, eller religiøse skoler, men beklager den svage gennemførelse af denne politik, idet Musharraf-regeringen offentligt har forsikret de gejstlige om, at den ikke vil gribe ind i »madrassaernes« interne anliggender;
 7. bemærker, at, selv om præsident Musharraf lovede at slå ned på terrorisme og »jihad«-kulturen og efter den 11. september 2001 forbød mange ekstremistgrupper, er disse grupper simpelt hen genopstået under andre navne, og deres ledere er ikke blevet retsforfulgt i henhold til antiterrorloven;
 8. henleder opmærksomheden på det internationale samfunds alvorlige bekymringer over Pakistans rolle i forbindelse med spredningen af atomvåben, idet påstandene og beviserne mod Pakistan bliver stærkere og stærkere for hver dag; understreger — samtidig med at den anerkender, at præsident Musharraf har gjort ret i at insistere på en detaljeret undersøgelse, og at han har ret, når han hævder, at Khan-»sagen« skyldtes den hemmelighedsfulde karakter af Pakistans atomvåbenprogram — at præsident Musharraf (og resten af verden) også bør anerkende, at atomvåbenspredning har fundet sted, fordi atomvåbenprogrammet stod under hærens — fuldstændig uansvarlige — kontrol;
 9. anmoder indtrængende om yderligere oplysninger fra Pakistan om atomprøvesprængningen den 30. maj 1998 i Baluchistan, der viste spor af plutonium, og som efter nogles opfattelse var en fælles afprøvning med henblik på udvikling af et nordkoreansk atomvåben;
 10. anerkender både det modige initiativ, som Pakistan har taget for at normalisere forbindelserne med Indien, og den tilsvarende positive respons fra Indiens side; glæder sig derfor over den deraf følgende optøning af forbindelserne mellem disse to lande, hvilket gør udsigterne til at løse Kashmir-spørgsmålet meget bedre, end de har været i årevis;
 11. minder om, at politisk begrundede retssager og domme ikke kan accepteres; kræver i den forbindelse, at oppositionslederen Javed Hashmi omgående løslades;
 12. bemærker, at Pakistan har taget en række skridt i retning af at tage fat på nogle af ovennævnte problemer; understreger imidlertid, at der ikke må ses gennem fingre med nøgleproblemer i tilknytning til demokrati, menneskerettigheder, kvinders, børns og mindretals stilling, ytringsfriheden, spørgsmålet vedrørende spredning af atomvåben og militærets rolle i polemikken og i Pakistans politiske liv generelt samt den eftergivende holdning til ekstremister;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og Pakistans regering.
-